

איינזאם / איציק מאנגער

בויד / איציק מאנגר

עברית: ישראלה בקר

קיינער ווייסט נישט וואָס איך זאָג
קיינער ווייסט נישט וואָס איך וויל —
זיבן מייזלעך מיט אַ מויז
שלאָפֿן אויפֿן דיל.

מָה אָמַר וּמָה אָרְצָה
לֹא יָדַע אִישׁ, לֹא יָבִין —
עֲכָפְרוֹן וְעוֹד שְׁבָעָה
בַּפֶּנֶה שׁוֹכְבִים.

זיבן מייזלעך מיט אַ מויז
זענען, דוכט זיך, אַכט —
טו איך אָן דעם קאפעלוש
און זאָג: "אַ גוטע נאַכט".

עֲכָפְרוֹן וְעוֹד שְׁבָעָה
הֵם שְׁמוֹנָה, אוֹלֵי
אַחַבֵּשׁ אֶת כּוֹבְעֵי:
"לֵיל מְנוּחָה רַעִי".

טו איך אָן דעם קאפעלוש
און איך לאָז זיך גיין.
ווי זשע גייט מען שפעט ביינאַכט
אייניקער אליין?

אַחַבֵּשׁ אֶת כּוֹבְעֵי
וְאַתְחִיל לְצַעַד.
אַי יְצַעַד בְּדָמֵי הַלֵּיל
אַיש בּוֹדֵד מְאֹד?

שטעט אַ שענק אין מיטן מאַרק,
ווינקט צו מיר: "דו יאָלד!
כ'האַב אַ פֿעסעלע מיט וויין,
אַ פֿעסעלע מיט גאָלד".

בֵּית מְרוֹחַ שְׁבִשׁוּק
לִי יִקְרֹץ: "הֵי, קָרֵב!
לִי חֲבִית שֶׁל יַיִן כָּאן,
חֲבִית מְלֶאָה זָהָב".

עפֿן שנעל איך אויף די טיר
און איך פֿאַל אַרײַן:
"אַ גוט יום-טוב אלע איך,
ווער איר זאָלט נישט זיין!"

אַת הַדְּלֶת חַיֵּשׁ אֶדְסֶף,
פִּנְיָמָה אַמְהָר:
חַג שְׁמִחַת לְכָל מִי
שְׁפָאן מִשְׁתַּכֵּר!"

מָה אָמַר וּמָה אָרְצָה
לֹא יָדַע אִישׁ, לֹא יָבִין —
צָמַד שִׁכּוּרִים וְיִי"ש
בְּפָנָה שׁוֹכְבִים.

צָמַד שִׁכּוּרִים וְיִי"ש
הֵם שְׁלוֹשָׁה, אוֹלֵי.
לְהִיּוֹת הֶרְבִיעִי,
כֵּן? לֹא? — לֹא כְּדֹאֵי.

אֶחָבֵשׁ אֶת כּוֹבְעִי
וְאֶתְחִיל לְצַעַד.
אֵי יִצְעַד בְּדָמֵי הַלֵּיל
אִישׁ בּוֹדֵד מְאֹד?

תל-אביב, ספטמבר 2022

קִינְעֵר וּוִיִּסְט נִישְׁט וּוּאָס אִיךְ זָאָג
קִינְעֵר וּוִיִּסְט נִישְׁט וּוּאָס אִיךְ ווִיל —
צווי שיכורים מיט אַ פֿלאַש
שלאָפֿן אויפֿן דיל.

צווי שיכורים מיט אַ פֿלאַש
זענען, דוכט זיך, דרײַ.
זײַן אַ פֿערטער דאָ אין שפּיל
לוינט זיך? — נישט כדאי.

טו איך אָן דעם קאָפּעלוש
און איך לאָז זיך גיין.
וווּ זשע גייט מען שפּעט בײַנאַכט
אייניקער אליין?

וואַרשע, 1933
(פֿון לאַמטערן אין ווינט)